

Bestemmelser om Fredningstider for visse Arter af Fiske tilveiebragte, hvorved da Hensynet til de enkelte stedlige Forholds særlige Bessaffenhed samt til de modsaaende Interessser vil kunne komme i tilbørlig Betragtning.

ad §§ 13—15.

Det følger af sig selv, at retsstridige Tilfidesættelser af den i Udkastets § 12 indeholdte Forkrift maae være Gjenstand for offentlig Forsølgning, der da, medførende Straf af Bøder til Statskassen, efter disse Sagers Bessaffenhed formentlig bør foregaae efter Reglerne for offentlige Politisager.

Saafernt de oftnævnte Regulativer ikke skulle blive aldeles betydningsløse, vil det være nødvendigt, at Loven hjemler Anvendelsen af de til deres Haandhøvelse fornødne Midler. I saa Henseende er det i Udkastet bestemt, dels at der i Regulativerne for Overtrædelser af de i samme indeholdte Forkrifter skal kunne fastsættes Bøder til Amtsfattigkassen, der dog bør være betydeligt mindre end de ovennævnte Statskassen tilfaldende Bøder, dels at saadant Ansvar efter Klage af den ifølge det paagjældende Regulativ dannede Bestyrelse skal kunne gøres gjældende ad retslig Bei og ved retslig Tvang, idet de herhenhørende Sager angaaende Brud paa en vedtagen Orden forfølges som private Politisager, og endelig at det Opsynspersonale, der ifølge Regulativerne maatte blive ansat, skal nyde en særlig Bestyttelse under Udørelsen af sit Hverv, (Udkastets § 15)

i hvilken Henseende de i Loven om Hiimfjordsfiskeriet af 22de Marts 1867 § 11 indeholdte Bestemmelser om de der omhandlede communale Tilsynsmand frembyde en nærliggende Analogi.

At ubesøiede Indgreb i de Rettigheder, som Loven hjemler de Private, ligeledes kunne forfølges som private Politisager, vil formentlig findes i sin Orden og er iøvrigt i Overensstemmelse med hvad der er fastsat i Loven om Fiskeriet i Hiimfjorden, af 29de December 1857 § 43.

ad § 16.

Medens man har forment, at Fiskeriet i Hiimfjorden, der er ordnet ved flere tildeels omfattende Lovarbejder fra det sidste Decennium, hvilke det neppe vilde være rigtigt at tilfidesætte, forinden den ved nærværende Udkast foreslaaede Ordning har staaet sin Prøve og vist sig at være hensigtsvarende, derfor ialtsald indtil Videre i det Væsentlige bør være uberørt af den nye Lov, erkjendes det imidlertid, at der ikke i og for sig er nogen særlig Grund til vedblive at lade Hiimfjorden med Hensyn til Fiskeriet i samme indtage en exceptionel Stilling og for dette enkelte Band at bibeholde en Ordning, der hviler paa andre Principer end de her foreslaaede. Man har derfor i Slutningen af nærværende Paragraph optaget en Bestemmelse, i Genhold til hvilken den onskelige Ensartethed i saa Henseende i sin Tid vil kunne opnaaes, uden at Lovgivningsmagten i den Anledning paany sættes i Bevægelse.